บทที่ 1
บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

กลุ่มประเทศ จี20 (the Group of Twenty Finance Ministers and Central Bank Governors) ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ.2542 หลังเกิดวิกฤตการณ์ทางการเงินครั้งร้ายแรงในเอเชีย โดยสมาชิกของกลุ่มประเทศ จี20 ประกอบด้วยกลุ่มรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และผู้บริหารธนาคารกลางจากประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจขนาดใหญ่ 19 ประเทศ รวมกับสหภาพยุโรป (EU) โดยประเทศทั้ง 19 ประเทศ ประกอบด้วยประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำ 7 ประเทศ (G7) คือ สหราชอาณาจักร แคนาดา ฝรั่งเศส อิตาลี ญี่ปุ่น เยอรมนี และสหรัฐอเมริกา และกลุ่มประเทศระบบเศรษฐกิจเกิดใหม่ขนาดใหญ่อีก 12 ประเทศ ซึ่งประกอบด้วย อาร์เจนตินา ออสเตรเลีย บราซิล จีน อินเดีย อินโดนีเซีย เม็กซิโก รัสเซีย ซาอุดิอาระเบีย แอฟริกาใต้ เกาหลีใต้ และตุรกี ซึ่งหากทั้ง 19 ประเทศรวมกับสหภาพยุโรปแล้ว จะมีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดในโลกซึ่งมีขนาดถึงร้อยละ 85 ของขนาดเศรษฐกิจโลกทั้งหมด และมีมูลค่าการค้ารวมสูงถึงร้อยละ 80 ของมูลค่าการค้าโลก และมีจำนวนประชากรรวมกันได้ถึง 2 ใน 3 ของจำนวนประชากรโลกทั้งหมด (วิธีร์ พานิชวงศ์ และคณะ ,2552)

การก่อตั้งกลุ่มประเทศ จี20 มีวัตถุประสงค์เพื่อการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมที่ก่อให้เกิดเสถียรภาพในตลาดการเงินและทำให้ธุรกิจ ตลอดจนครอบครัวให้สามารถผ่านพ้นภาวะเศรษฐกิจถดถอยไปได้ อีกทั้งเพื่อให้เกิดการปฏิรูปและเสริมความแข็งแกร่งให้กับระบบการเงินและเศรษฐกิจโลก และผลักดันให้เศรษฐกิจโลกดำเนินไปบนหนทางที่จะนำไปสู่การเติบโตที่ยั่งยืน (กรมประชาสัมพันธ์, 2552)

ปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่งที่ก่อให้เกิดการพัฒนาและผลักดันเศรษฐกิจประเทศซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโลกให้เติบโตที่ยั่งยืนโตตามวัตถุประสงค์ของก่อตั้งกลุ่มประเทศ จี20 ก็คือ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (foreign direct investment: FDI) เพราะความความหมายแล้ว การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ หมายถึงการเคลื่อนย้ายทุนระหว่างประเทศที่มีเป้าหมายหลักเพื่อการเข้าควบคุมในการจัดการและกำไรขององค์การธุรกิจในต่างประเทศ ซึ่งข้อดีของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศนั้นสามารถสรุปออกมาได้ดังนี้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1. การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศก่อให้เกิดการถ่ายทอดทางเทคโนโลยีรวมถึงความรู้ในรูปแบบต่างๆ

2. การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศก่อให้เกิดการพัฒนาด้านบุคลากรในประเทศให้มีประสิทธิภาพ

3. การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศก่อให้เกิดภาษี ซึ่งเป็นรายได้ที่สำคัญของประเทศ แต่ประเทศส่วนใหญ่มักมีการดึงดูดนักลงทุนโดยการลดหย่อนภาษี

4. การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศทำให้เกิดแรงผลักดันของสังคมของผู้ที่มีส่วนได้เสียมากขึ้น ทำให้บริษัทข้ามชาติจำเป็นต้องมีนโยบายออกมาเพื่อแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม (ฉันทนา บรรพศิริโชติ, 2551)

จากเหตุผลและข้อดีดังกล่าวตอกย้ำให้เห็นว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญของประเทศที่ก่อให้เกิดการพัฒนาในด้านต่างๆ โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยี และทรัพยากรทางด้านบุคคล ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีผลต่อเนื่องไปยังการเจริญเติบโตของประเทศ

หากเรามองไปยังแนวโน้มของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของโลกจะเห็นว่ามีการเพิ่มสูงขึ้นและลดลงตามสภาวะเศรษฐกิจโลก โดยในปี 2550 มีมูลค่าการลงทุน 1,833 พันล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปี 2549 ร้อยละ 30 ซึ่งเป็นสถิติที่สูงที่สุด และมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องติดต่อกันเป็นปีที่ 4 เมื่อเรียงลำดับการเจริญเติบโตของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศตามการเจริญเติบโตที่สูงขึ้น จะพบว่า กลุ่มประเทศพัฒนาแล้วมีการเจริญเติบโตสูงที่สุด (1,248 พันล้านเหรียญสหรัฐ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 33) รองลงมา กลุ่มประเทศกำลังพัฒนา (500 พันล้านเหรียญสหรัฐ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 21) และสุดท้ายกลุ่มประเทศเศรษฐกิจใหม่ของยุโรปตะวันออกและกลุ่ม CIS (Commonwealth of Independent States) (86 พันล้านเหรียญสหรัฐ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 50) หากพิจารณาประเทศที่มีเงินลงทุนจากต่างประเทศไหลเข้ามากที่สุดของโลกจะเห็นว่า ประเทศสหรัฐอเมริกามีเงินการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้าสูงสุด (233 พันล้านเหรียญสหรัฐ) รองลงมาได้แก่ สหราชอาณาจักร และประเทศฝรั่งเศส ตามลำดับ โดยในปี 2550 สหภาพยุโรปกลายเป็นกลุ่มประเทศที่เป็น แหล่งรับการลงทุนโดยตรงที่ใหญ่ที่สุดของโลกอยู่ที่ระดับ 804 พันล้านเหรียญสหรัฐ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 43 (กฤติกา โพธิ์ไทรย, 2550)

ส่วนในช่วงระหว่างปี 2551 - 2552 เกิดวิกฤตเศรษฐกิจโลก ส่งผลทำให้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของโลกชะลอตัวลง โดยปี 2551 การลงทุนจากต่างประเทศของโลกลดลงกว่าร้อยละ 14 และปี 2552 ลดลงกว่าร้อยละ 39 แต่อย่างไรก็ตาม คาดว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจะฟื้นตัวดีขึ้นในปี 2553 และปี 2554 ที่ร้อยละ 10 และ 15 ตามลำดับ และจะปรับตัวเพิ่มขึ้นถึงระดับเดียวกับปี 2550 ภายใน 4-5 ปีข้างหน้านี้ (รูปที่ 1.1) (สำนักนโยบายการออมและการลงทุน, 2553)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

รูปที่ 1.1 แสดง มูลค่า FDI Inflow ของโลกและแนวโน้ม

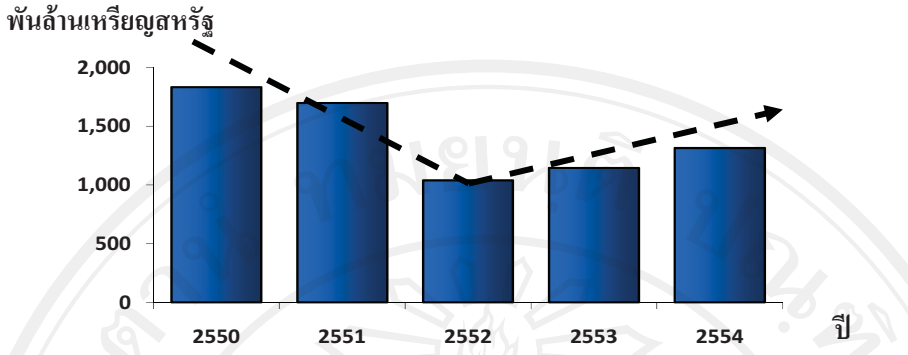

ที่มา: UNCTAD

หมายเหตุ: ปี 2553 และ 2554 ประมาณการณ์โดยส่วนนโยบายการเคลื่อนย้ายเงินทุน

เมื่อเรามองการลงทุนโดยตรงที่ไหลเข้าจากต่างประเทศของกลุ่ม จี20 นั้นจะพบว่า แต่ละประเทศมีการลงทุนโดยตรงที่ไหลเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นหรือลดลงแตกต่างกันไป โดยประเทศที่มีการลงทุนโดยตรงที่ไหลเข้าจากต่างประเทศในช่วงปี 2549 – 2551 เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องได้แก่ ประเทศอาร์เจนติน่า ออสเตรเลีย บราซิล จีน อินเดีย รัสเซีย ซาอุดิอาระเบีย และสหรัฐอเมริกา ส่วนประเทศที่เป็นสมาชิกของกลุ่ม จี20 ที่เหลือ มีการลงทุนโดยตรงที่ไหลเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นหรือลดลงแตกต่างกันไปในช่วงปี 2548 – 2551 ยกตัวอย่างเช่น ประเทศแคนาดาและตุรกี มีการเพิ่มขึ้นของการลงทุนโดยตรงที่ไหลเข้าจากต่างประเทศในปี 2549 - 2550 แต่การลงทุนโดยตรงที่ไหลเข้าจากต่างประเทศลดลงในปี 2551 ส่วนประเทศฝรั่งเศส อินโดนีเซีย เม็กซิโก และสหราชอาณาจักรมีการเพิ่มขึ้นของการลงทุนโดยตรงที่ไหลเข้าจากต่างประเทศในปี 2549 และ ปี 2551 ส่วนปี 2550 การลงทุนโดยตรงที่ไหลเข้าจากต่างประเทศของประเทศดังกล่าวลดลง เป็นต้น เมื่อเรามองภาพรวมของกลุ่ม จี20 แล้วจะเห็นว่าการลงทุนโดยตรงที่ไหลเข้าจากต่างประเทศของประเทศกลุ่ม จี20 มีแนวโน้มที่สูงขึ้นในปี 2549 - 2551 โดยมีจำนวนประเทศที่มีการลงทุนโดยตรงที่ไหลเข้าจากต่างประเทศสูงขึ้นในปี 2549 จำนวน 12 ประเทศ ในปี 2550 จำนวน 17 ประเทศ และในปี 2551 จำนวน 11 ประเทศ จากจำนวนสมาชิกทั้งหมด 19 ประเทศ ซึ่งเราสามารถพิจารณาข้อมูลการลงทุนโดยตรงที่ไหลเข้าจากต่างประเทศของแต่ละประเทศในกลุ่ม จี20 ได้ดังตารางต่อไปนี้ (ตารางที่ 1.1)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 1.1 แสดงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศทั้งไหลเข้าและไหลออกของประเทศสมาชิกกลุ่ม จี20 ปี 2548 – 2551 (หน่วย: ล้านดอลลาร์สหรัฐ)

ประเทศ	2548		2549		2550		2551	
	ไหลเข้า	ไหลออก	ไหลเข้า	ไหลออก	ไหลเข้า	ไหลออก	ไหลเข้า	ไหลออก
อาร์เจนตินา	5,265	1,311	5,537	2,439	6,473	1,504	8,853	1,351
ออสเตรเลีย	-32,080	-38,080	27,864	23,418	44,330	16,806	46,774	35,938
บราซิล	15,066	2,517	18,822	28,202	34,585	7,067	45,058	20,457
แคนาดา	25,692	27,538	59,761	44,401	108,414	59,637	44,712	77,667
จีน	72,406	12,261	72,715	21,160	83,521	22,469	108,312	52,150
ฝรั่งเศส	84,951	114,978	78,154	121,371	157,973	224,652	117,510	220,046
เยอรมนี	47,440	75,895	57,147	127,223	56,407	179,547	24,939	156,457
อินเดีย	7,606	2,978	20,336	14,344	25,127	17,281	41,554	17,685
อินโดนีเซีย	8,336	3,065	4,914	2,726	6,928	4,675	7,919	5,900
อิตาลี	19,975	41,826	39,239	42,068	40,202	90,775	17,032	43,839
ญี่ปุ่น	2,775	45,781	-6,506	50,266	22,549	73,549	24,426	128,020
เม็กซิโก	21,922	6,474	19,316	5,758	27,278	8,256	21,950	686
เกาหลีใต้	7,055	4,298	4,881	8,127	2,628	15,620	7,603	12,795
รัสเซีย	12,886	12,767	29,701	23,151	55,073	45,916	70,320	52,390
ซาอุดิอาราเบีย	12,097	53	18,293	1,257	24,318	13,139	38,223	1,080
แอฟริกาใต้	6,644	930	-527	6,067	5,687	2,962	9,009	-3,533
ตุรกี	10,031	1,064	20,185	924	22,046	2,106	18,198	2,585
อังกฤษ	176,006	80,833	156,186	86,271	183,386	275,482	96,939	111,411
สหรัฐอเมริกา	104,773	15,369	237,136	224,220	271,176	378,362	316,112	311,796

ที่มา: UNCTAD

หมายเหตุ: ตัวเลขการลงทุนจากต่างประเทศที่มีค่าเป็นลบ เนื่องจากส่วนประกอบของการลงทุนจากต่างประเทศอันได้แก่ Equity capital, Reinvested earnings และ Intra-company loans อย่างน้อยหนึ่งตัวมีค่าลบ

หากเรามองในแง่ของมูลค่าการค้าระหว่างประเทศที่เป็นสมาชิกกลุ่ม จี20กับประเทศไทยแล้ว จะเห็นว่า ประเทศที่เป็นสมาชิกที่สำคัญของกลุ่มจี20 เช่นประเทศญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกา เป็นคู่ค้า

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ที่สำคัญกับประเทศไทย โดยประเทศญี่ปุ่นนั้น มีมูลค่าการค้าสูงถึง 40,755.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี พ.ศ. 2552 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 14.2 ของมูลค่าการค้าทั้งหมดของประเทศไทย ส่วนประเทศสหรัฐอเมริกา มีมูลค้าการค้าสูงถึง 25,034.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี พ.ศ. 2552 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 8.7 ของมูลค่าการค้าทั้งหมดของประเทศไทย (พิจารณาตารางที่ 1.2)

ตารางที่ 1.2 แสดงการค้าระหว่างประเทศไทยกับประเทศคู่ค้าสำคัญระหว่างปี พ.ศ. 2549 - 2552 (หน่วย: ล้านดอลลาร์สหรัฐ)

รายการ	มูลค่า (หน่วย: ล้านดอลลาร์สหรัฐ)				สัดส่วน (หน่วย: ร้อยละ)			
	2549	2550	2551	2552	2549	2550	2551	2552
ไทย – โลก								
มูลค่าการค้า	258,492.8	293,823.9	356,998.5	286,298.3	100.0	100.0	100.0	100.0
การส่งออก	129,720.4	153,865.0	177,775.2	152,502.4	100.0	100.0	100.0	100.0
การนำเข้า	128,772.3	139,958.9	179,223.3	133,796.0	100.0	100.0	100.0	100.0
ดุลการค้า	948.1	13,906.1	-1,448.1	18,706.4	100.0	100.0	100.0	100.0
ไทย – ญี่ปุ่น								
มูลค่าการค้า	42,053.5	46,500.6	53,492.2	40,755.5	16.3	15.8	15.0	14.2
การส่งออก	16,385.9	18,119.1	20,090.3	15,732.0	12.6	11.8	11.3	10.3
การนำเข้า	25,667.6	28,381.5	33,401.9	25,023.5	19.9	20.3	18.6	18.7
ดุลการค้า	-9.281.7	-10,262.5	-13,311.6	-9.291.6				
ไทย – สหรัฐอเมริกา								
มูลค่าการค้า	29,037.5	28,910.0	31,698.0	25,034.8	11.2	9.8	8.9	8.7
การส่งออก	19,449.6	19,415.6	20,274.8	16,661.6	15.0	12.6	11.4	10.9
การนำเข้า	9,587.9	9,494.4	11,423.3	8,373.2	7.4	6.8	6.4	6.3
ดุลการค้า	9,861.7	9,921.2	8,851.5	8,288.3				
ไทย – สหภาพยุโรป								
มูลค่าการค้า	29,248.8	33,640.4	37,724.7	30,305.3	11.3	11.4	10.6	10.6
การส่งออก	18,006.2	21,688.2	23,392.1	18,154.5	13.9	14.1	13.2	11.9
การนำเข้า	11,242.6	11,952.2	14,332.6	12,150.9	8.7	8.5	8.0	9.1
ดุลการค้า	6,763.7	9,739.0	9,059.5	6,003.6				

ที่มา: สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากการที่การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเป็นปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่งที่ก่อให้เกิดการพัฒนาและผลักดันเศรษฐกิจประเทศซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโลกให้เติบโตที่ยังยืนโตตามวัตถุประสงค์ของก่อตั้งกลุ่มประเทศ จี20 และกลุ่มประเทศ จี 20 ยังมีอิทธิพลต่อประเทศอื่นๆรวมถึงประเทศไทย เนื่องจากประเทศสมาชิกที่สำคัญในกลุ่มนี้เป็นคู่ค้าที่สำคัญของประเทศไทย ดังนั้นจึงได้ทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับตัวแปรทางเศรษฐกิจของประเทศในกลุ่ม จี 20 เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและมาตราการต่างๆ ใต้เตรียมความพร้อมรองรับกับวิกฤตการณ์ทางการเงินที่จะเกิดในอนาคตและเพื่อจัดหาแนวทางการส่งเสริมให้มีการไหลเข้าของเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศนั้นเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถทำให้วัตถุประสงค์ของการก่อตั้งกลุ่ม จี20 บรรลุตามวัตถุประสงค์ไปได้ และจากที่ประเทศสมาชิกกลุ่ม จี20 ส่วนใหญ่เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว การกำหนดนโยบายหรือมาตราการต่างๆของกลุ่มประเทศนี้ยังสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาในเรื่องของเป้าหมายในการพัฒนาประเทศอีกด้วย

1.2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับตัวแปรทางเศรษฐกิจของประเทศที่สำคัญในกลุ่ม จี20

1.3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ทราบถึงความสัมพันธ์ ขนาด และทิศทางของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศต่อตัวแปรทางเศรษฐกิจของประเทศสมาชิกกลุ่ม จี20
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้กำหนดนโยบายส่งเสริมการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของภาครัฐในการวางแผนการพัฒนาเศรษฐกิจ

1.4 ขอบเขตการศึกษา

ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับตัวแปรทางเศรษฐกิจของประเทศกลุ่มสมาชิก จี20 เป็นการศึกษาจากข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) ที่มีลักษณะเป็นข้อมูลอนุกรมเวลา (time series data) ซึ่งเป็นข้อมูลย้อนหลังรายไตรมาส ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2536 ไตรมาสที่ 4 ถึง พ.ศ. 2552 ไตรมาสที่ 1 ของประเทศญี่ปุ่นและสหราชอาณาจักร ซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำ 7 ประเทศที่เป็นสมาชิกกลุ่มจี20 และประเทศอาร์เจนตินา อินโดนีเซีย เม็กซิโก และตุรกี ซึ่งเป็นตัวแทนจากกลุ่มเกิดใหม่ขนาดใหญ่ 12 ประเทศ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนตัวแปรทางเศรษฐกิจที่ทำการศึกษาได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ อัตราแลกเปลี่ยน อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ มูลค่าการส่งออก และดัชนีราคาผู้บริโภค

1.5 นิยามศัพท์

กลุ่มประเทศเศรษฐกิจขนาดใหญ่ G20 (Group of Twenty Finance Ministers and Central Bank Governors) หมายถึง กลุ่มรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และผู้บริหารธนาคารกลางจากประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจขนาดใหญ่ 19 ประเทศ รวมกับสหภาพยุโรป (EU) โดยประเทศทั้ง 19 ประเทศ ประกอบด้วยประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำ 7 ประเทศ (G7) คือ สหราชอาณาจักร แคนาดา ฝรั่งเศส อิตาลี ญี่ปุ่น เยอรมนี และสหรัฐอเมริกา และกลุ่มประเทศระบบเศรษฐกิจเกิดใหม่ขนาดใหญ่อีก 12 ประเทศ ซึ่งประกอบด้วย อาร์เจนตินา ออสเตรเลีย บราซิล จีน อินเดีย อินโดนีเซีย เม็กซิโก รัสเซีย ซาอุดิอาระเบีย แอฟริกาใต้ เกาหลีใต้ และตุรกี (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2553) โดยงานศึกษาครั้งนี้จะพิจารณาประเทศสหราชอาณาจักรและญี่ปุ่น ซึ่งเป็นตัวแทนของประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำ 7 ประเทศ (G7) และประเทศอาร์เจนตินา อินโดนีเซีย เม็กซิโก และตุรกีซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มประเทศระบบเศรษฐกิจเกิดใหม่ขนาดใหญ่อีก 12 ประเทศ

การลงทุนทางตรง (foreign direct investment: FDI) หมายถึง การเคลื่อนย้ายทุนระหว่างประเทศที่มีเป้าหมายหลักเพื่อการเข้าควบคุมในการจัดการและกำไรขององค์การธุรกิจในต่างประเทศ การที่จะเข้าไปทำการควบคุมในการจัดการและกำไรขององค์การธุรกิจต่างประเทศได้นั้นสามารถทำได้หลายวิธีการ คือ

1) โดยวิธีการเข้าไปซื้อกิจการขององค์การธุรกิจที่ตั้งอยู่เดิมแล้วในประเทศผู้รับทุนเพื่อจะได้สามารถเข้าบริหารงานได้อย่างเต็มที่ หรือโดยการซื้อหุ้นทุน เช่น หุ้นสามัญ เป็นจำนวนมากพอที่จะทำให้สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารและควบคุมการดำเนินงานขององค์การธุรกิจเดิมของประเทศผู้รับทุนได้

2) โดยวิธีการตั้งกิจการสาขาขึ้นในต่างประเทศ ซึ่งทำให้กิจการแม่ยังสามารถบริหารงานได้อย่างเต็มที่ หรือการเข้าร่วมลงทุนกับเอกชนเจ้าของประเทศในรูปของการลงทุนร่วม (Joint Venture) ซึ่งจะมีส่วนในการบริหารตามกฎหมายตามสัดส่วนของการลงทุนร่วม

3) โดยวิธีการเข้าไปตั้งองค์การธุรกิจขึ้นใหม่ในประเทศผู้รับทุน เช่น ตั้งโรงงานหรือสำนักงานขึ้นใหม่ เป็นต้น (รัตนา สายคณิต, 2530)

ผลิตภัณฑ์ภายในประเทศเบื้องต้น (gross domestic product: GDP) หมายถึง มูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นภายในประเทศในระยะเวลาหนึ่งโดยไม่คำนึงถึงว่าทรัพยากรที่ใช้ในการผลิตสินค้า และบริการจะเป็นทรัพยากรของพลเมืองในประเทศหรือเป็นของชาวต่างประเทศ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ในทางตรงข้าม ทรัพยากรของพลเมืองในประเทศ แต่ไปทำการผลิตในต่างประเทศก็ไม่นับรวมไว้ในผลิตภัณฑ์ในประเทศ (กระทรวงการคลัง, 2546)

ดัชนีราคาผู้บริโภค (consumer price index: CPI) หมายถึงดัชนีราคาที่ใช้วัดการเปลี่ยนแปลงของราคาขายปลีกของสินค้าและบริการที่ผู้บริโภคจ่ายซื้อเพื่อการบริโภค ณ ราคาตลาดและร้านค้าปลีกในปีใดปีหนึ่ง เปรียบเทียบกับราคาสินค้าชนิดและจำนวนเดียวกันในปีฐาน

ทั้งนี้ สินค้าและบริการที่ผู้บริโภคจ่ายซื้อ ได้แก่ อาหารและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย บริการตรวจรักษาทางการแพทย์ การบริการส่วนบุคคล การบริการด้านการสื่อสารและการขนส่ง การศึกษา การบันเทิง ยาสูบและเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ซึ่งสินค้าและบริการเหล่านี้เป็นสินค้าและบริการที่ผู้บริโภคต้องจ่ายซื้อในราคาตลาดหรือราคาขายปลีก (เศรษฐศาสตร์น่ารู้, 2547)

อัตราแลกเปลี่ยน (exchange rate) หมายถึงอัตราที่เทียบระหว่างค่าของเงินสกุลหนึ่ง (เช่น เงินสกุลท้องถิ่น) กับหนึ่งหน่วยของเงินสกุลหลัก เช่น ค่าของเงินบาทเทียบกับ 1 หน่วยดอลลาร์ สหรัฐเท่ากับ 40บาท เป็นต้น ระบบอัตราแลกเปลี่ยน โดยกว้างๆแล้วมี 2 ระบบ คือ ระบบอัตราแลกเปลี่ยนคงที่ (Fixed Exchange Rate) และระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัว (floating exchange rate) (กระทรวงการคลัง, 2546)

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (lending rate)

อัตราดอกเบี้ย MLR (medium lending rate) หรือ (minimum loan rate) หมายถึง อัตราดอกเบี้ยเงินกู้แบบมีระยะเวลาที่ธนาคารพาณิชย์เรียกเก็บจากลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี

อัตราดอกเบี้ย MOR (minimum overdraft rate) หมายถึงอัตราดอกเบี้ยประเภทเบิกเกินบัญชีที่ธนาคารพาณิชย์เรียกเก็บจาก ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี

อัตราอัตราดอกเบี้ย MRR (minimum retail rate) หมายถึงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ธนาคารพาณิชย์เรียกเก็บจากลูกค้ารายย่อยชั้นดี ทั้งนี้ใช้โยงเข้ากับอัตราดอกเบี้ย MLR เพื่อให้สามารถ สะท้อนระดับความเสี่ยงที่แตกต่างกันระหว่างลูกค้ารายใหญ่ กับลูกค้ารายย่อยได้ โดยบวกส่วนต่างสูงสุดที่ธนาคารพาณิชย์ประกาศ ไม่เกินร้อยละ 4 ต่อปี (กระทรวงการคลัง, 2546)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved